

[Finansministeren]

tik har udviklet sig, og det cementerer, at Socialdemokratiet ikke længere er et naturligt regeringsbærende parti.

Socialdemokratiets nej til finansloven i dag markerer et skift i den politiske historie. Indtil i år har det normale været, at SF, Fælles Kurs, VS og andre protestpartier på venstrefløjen har stemt imod finansloven, samt at Fremskridtspartiet som protestparti på den anden fløj har stemt imod.

Nu, hvor vi kan glæde os over, at Fremskridtspartiet for første gang tager ansvar og stemmer for, er det sørgeligt at skulle konstatere, at Socialdemokratiet indtager den rolle, som protestpartier plejer at have, nemlig som modstandere af årets finanslov.

Socialdemokratiets nej er sørgeligt og mærkværdigt, og desværre sagde både hr. Svend Auken og hr. Lykkesoft, at det er udtryk for en ny principiel politisk linje. Det vil sige, at Socialdemokratiet vil gøre den årlige vedtagelse af det budget, som vi jo nødvendigvis skal have vedtaget én gang om året, til en årlig kamp om magten. Det vil Socialdemokratiet gøre til en årlig kamp om, hvorvidt vi skal have folketingsvalg eller ej.

Socialdemokratiet lægger op til en ny politisk linje, der desværre kan føre til uro og utryghed hvert eneste år, og det i en situation, hvor befolkningen sukker efter politisk stabilitet, og hvor erhvervslivet har brug for ro til at planlægge, ro til at gennemføre nye aktiviteter, der kan øge eksporten, nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og reducere arbejdsløsheden.

Jeg vil gerne udtrykke det klare håb, at Socialdemokratiets nej til finansloven ikke bliver til Socialdemokratiets ny linje. Det kan Socialdemokratiet og det danske folkestyre nemlig ikke være tjent med.

Jeg vil godt sige lidt om det at holde aftaler. For det første vil jeg understrege, at vi som mindretalsregering nødvendigvis til stadighed må indgå aftaler med andre partier, og vi må stå vagt om, at de aftaler, vi indgår, bliver respekteret til punkt og prikke. Men det giver jo ikke vor aftalepart ret til at overfortolke aftalernes indhold for så derefter at definere, at vi har begået aftalebrud. Der er to om at fortolke en aftale.

Skattereformen har været nævnt nogle gange i dag i forbindelse med spørgsmålet om erhvervsskattelettelsen. Det er jo ikke nogen ny diskussion; den har været fort gennem måneder mellem regeringen og Socialdemokratiet.

Jeg vil godt citere fra et brev, som statsministeren den 30. oktober 1989 sendte til hr. Svend Auken:

»Jeg vil godt benytte lejligheden til at bekræfte, at regeringen selvfølgelig vedstår og respekterer de forlig, som vi har indgået med andre af Folketingets partier.

Men dernæst må jeg indrømme, at jeg er helt uenig med dig, når du anfører, at selskabsskatteprocenten skulle være blevet endeligt fastlagt ved skattereform I.

Selskabsskatteforhøjelsen gennemførtes helt uafhængigt af skattereformforhandlingerne, og uden at Socialdemokratiet stemte for forhøjelsen.

Forhøjelsen er da heller ikke nævnt i forligsteksten, men blot indeholdt i en linje i en tabel om de samlede, endelige provenuvirkninger af skattereformen.«

Dette er blot ét citat fra flere breve. Derudover har der været mange diskussioner og samråd i Folketingets Skatteudvalg.

Regeringen har den klare opfattelse, at vi har holdt aftalen til punkt og prikke, og sådan skal det også være.

Lad mig nævne et andet eksempel. Hr. Svend Auken sagde i sin tale, at vi havde brudt aftalen vedrørende Storebæltsforliget og den kollektive trafik. Hvordan kan vi bryde en aftale, når vi for øjeblikket er i gang med forhandlinger om opfyldelse af Storebæltsaftalen, når vi for øjeblikket er i gang med at forhandle om en plan for DSB's anlægsinvesteringer i de næste 4 år, når jeg fra Folketingets talerstol i går har oplyst, at afstemningerne her ikke vil blive brugt til, at vi agerer, før vi er kommet videre med de forhandlinger, og at vi i de forhandlinger forhåbentlig når til et resultat i fællesskab. Det er vort mål. Det er det, vi satser på.

Hvordan kan hr. Svend Auken sige, at vi har brudt en aftale på et område, hvor vi for øjeblikket er i gang med forhandlinger, og hvor vi er enige om, at de forhandlinger skal videreføres i de kommende uger? Så kan man selvfølgelig ikke have brudt en aftale, sådan som hr. Svend Auken sagde det. Og regeringen vil ikke bryde aftaler. Regeringen vil holde aftaler.

Når man i øvrigt lyttede til hr. Svend Aukens tale, var det ét dystert billede af den økonomiske udvikling. Det er klart, der er mørke skyer i den udvikling, der er mørke punkter, men jeg synes sandelig, at hr. Svend Auken overså nog-